

Dimecres 14 d'agost de 2014 a les 22h
Monestir de Sant Quirze de Colera
RABÓS D'EMPORDÀ
"Totes les seves flors"

ANTON SERRA flauta travessera

STÉPHANE DE MAY piano

FLAUTA i PIANO:

Franz SCHUBERT (Àustria, 1797-1828) Introducció, Tema i variacions Op. 160 (Escrit l'any 1924)

De la seva cançó "Trockne Blumen" (Flors seques)

Es la divuitena cançó del cicle de vint cançons "Die schöne Müllerin" (La bella molinera) composta el 1823 per Franz Schubert sobre poemes de Wilhelm Müller. Amb aquest cicle, Schubert va escriure una obra cabdal de la història de la música.

La composició per a flauta i piano, composta pel compositor un any mes tard, es, sense cap mena de dubte, l'obra reina del escàs repertori seriós per a flauta i piano del Romàntic. En aquestes variacions, seguint la tonalitat de Mi menor de la cançó, Schubert passa constantment de Mi menor (trist, apagat, introvertit, pessimista) a Mi Major (alegre, encès, extravertit, optimista), amb una intenció clara d'il·lustrar el sentit de la cançó.

"Flors seques" parla d'una persona que se li marceixen les flors. Es posa a plorar, les seves llàgrimes cauen a sobre les flors i llavors...reviuen!

TROCKNE BLUMEN

Ihr blümlein alle,
die sie mir gab,
euch soll legen
mit ir ins grab.
Wie seht ihr alle mich so weh?
als ob ihr wüsstet wie mir gescheh?
Ihr blümlein alle, wie welk, wie blas?
Ihr blümlein alle, wonvon so nass?
Ach ! tränen machen nicht maien grün tote
Liebe nicht wieder blühn,
Un lenz wird kommen winter wirgehn,
Und blümlein werden im grase stehn,
Und blümlein liegen im meine, grab!
Die blümlein alle die sie mir gab.
Und wenn sie wandelt am hügel vorbei
Und denkt im herzen: der meint es treu!
Das blümlein alle, heraus, heraus,
Der mai is kommen, der Winter is aus.

FLORES SEQUES

Totes les seves flors,
les que ella em donà,
demano que les poseu
à la tomba a prop meu.
Per què em mireu tant tristos?
endevineu el meu destí?
Totes les seves flors, tan marcides, tant pàl·lides?
Totes les seves flors, per que tant humides?
Ah ! Els plors no faran primavera
No faran florir l'amor difunt,
I l'hivern marxarà,
I hi haurà flors enmig de l'herba,
I hi ha flors a la meva tomba!
Totes les flors que ella em donà.
I quan passegi a la vora del turó
I el seu cor pensi: m'estimava de debò!
Aleshores floretes, sortiu, sortiu,
La primavera viu, l'hivern s'ha fos.

PIANO SOL:

Johannes BRAHMS (Alemanya, 1833 - Àustria, 1897) Xacona en Re menor per a la ma esquerra
de Johann Sebastian Bach (Alemanya, 1685 -1750)

Franz LISZT (Hongria , 1811 – Alemanya, 1963)

Vallée d'Obermann

Nascut el 1957 a Barcelona - ciutat on resideix actualment - ANTON SERRA va estudiar la carrera de música a Suïssa amb Jean Paul Haering, Hans Jurgen Möhring, Jean Pierre Rampal, Aurel Nicolet i Willy Freivogel.

Laureat en diversos concursos internacionals, ha fet més de 600 concerts a Espanya, França, Bèlgica, Itàlia, Suïssa, Alemanya, Israel, Rússia, República Txeca i Finlàndia. Ha tocat amb destacats solistes internacionals (Maxence Larrieu, Igor Frolov, Alberto Lysy, etc...), i acompanyat per orquestres de prestigi com la "Filharmonia de Cambra de Barcelona", l'"Orchestre de Chambre de Paris", la "Mozart Festival Orchestra", la "Haydn Festival Orchestra", "The Moscow Kamerata" fent diverses gires i gravacions en directe, "The New Israel Chamber Ensemble", l'Orquestra "Arthur Rubinstein", l'"Orquestra de Cambra de Bratislava", l'"Orquesta de Cámara de La Linea" fent una gira per Alemanya, etc.

És membre fundador del Trio Marshall, Oberón Trio, Clàssic BCN, Artemps Trio, Sextet Poulenc i Gerhard Quintet, rebent sempre crítiques molt positives tant del públic com de la premsa.

Ha gravat per a Radio Nacional de Espanya i Catalunya Música, la qual retransmet assíduament les seves gravacions en directe i d'estudi, molt apreciades també per la premsa.

És professor de flauta a la prestigiosa Acadèmia Marshall de Barcelona i al Conservatori Professional de Granollers. Ha estat sovint membre del Jurat a l'"École National de Musique de la Ville de Tarbes (França) i president del jurat al Concurs Internacional "Florestano Rossomandi" de Bovino (Foggia, Itàlia). Anton Serra toca amb una WSM Haynes forjada en or a Boston expressament per a ell.

El pianista Stéphane De May estima, més que res en el món, el fet de compartir amb tothom la seva passió, el seu joc delicat i extravertit, la seva personalitat sensible i la seva perspicàcia aguda envers el contacte humà.

Un cop obtingut el diploma de piano superior a l'École Normale A. Cortot de París i el diploma de concertista al Conservatori de Rotterdam, va completar la seva formació al Conservatori de Mons amb l'obtenció del títol superior de música de cambra. Va rebre els honors amb felicitacions del jurat, encapçalat per grans mestres com A. Delle Vigne, A. Rachman El Bacha, Evdokimova T. i G. Van Waas. En l'àmbit internacional va ser premiat en nombrosos concursos a Itàlia, Espanya, Àustria, Grècia, Estats Units d'Amèrica i els Països Baixos. El seu nom apareix en els cartells dels festivals de més renom.

Actualment és professor de piano i música de cambra al Conservatori de Rotterdam, al Conservatori de Lieja i al IMEP de Namur. És convidat regularment a la HEMU de Sion – Suïssa.

La seva discografia - molt apreciada per la premsa internacional - és una veritable tela de l'aranya que abasta tot el repertori pianístic, des de la seva recent gravació dels Nocturns de Chopin - el segell de referència segons la premsa nord-americana - fins als seus enregistraments de música contemporània de Pärt, Liebermann, Lysight i Janssens.

El seu repertori abasta des de música de cambra de Weber, Schubert, Chopin, Mendelssohn, Franck, Lekeu, Debussy i molt recentment la de Onslow, així com la música reposada de Bach, Mendelssohn, Chopin, Mompou, Czerny i Franck.

i la energia dels tangos de Piazzolla, Bragato, Devreese i Brosse.

Com a músic de cambra, va tenir l'honor d'haver estat convidat amb el Trio Portici (Luc Tooten - violoncel·lista i Pardoën Damien - violinista) per a la gira oficial del rei i de la reina belga a Lituània, així com per als Concerts de Tardor al Palau Reial, l'any 2006.

Des de 2007, el Trio Portici ha estat la "grup resident" de la Universitat de Lovaina i el seu ambaixador oficial.